ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΚΙΑ

25 Νοέμβρη – Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών

Ενάντια στην πολύμορφη βία, την εκμετάλλευση και την ανισοτιμία! Δυναμώνουμε τον συλλογικό μας αγώνα!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Οι εργαζόμενες γυναίκες στον κλάδο μας και στη ΝΟΚΙΑ έχουμε έναν ακόμα λόγο να παλέψουμε για την επιτυχία της απεργίας στις 25 Νοέμβρη, να απεργήσουμε και να συμμετέχουμε μαζικά στην απεργιακή συγκέντρωση:

Στις 25 Νοέμβρη, Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, δυναμώνουμε τον αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή βίας, εκμετάλλευσης και ανισοτιμίας σε βάρος των γυναικών.

Είναι υπόθεση όλων μας, ανδρών και γυναικών, όλου του Σωματείου, η πάλη ενάντια σε κάθε μορφή βίας που εντείνει τη γυναικεία ανισοτιμία και βάζει φραγμό στην ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας.

Καταδικάζουμε τη σεξουαλική βία, τους βιασμούς, τις γυναικοκτονίες και κάθε μορφή κακοποίησης. Απαιτούμε ουσιαστική προστασία και ολόπλευρη στήριξη των κακοποιημένων γυναικών και των παιδιών τους, με επαρκείς δημόσιες και δωρεάν δομές, ξενώνες, συμβουλευτικά κέντρα και εξειδικευμένο προσωπικό.

Δυναμώνουμε την πάλη μας ενάντια στην ολοένα και πιο βαθιά εμπλοκή της χώρας μας στα πολεμικά σχέδια του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, στη συμμαχία της χώρας μας με το κράτος-δολοφόνο Ισραήλ, για να αναβαθμίζουν τον ρόλο και τα κέρδη τους οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Εντείνουμε τη δράση μας ενάντια στην πολιτική της πολεμικής οικονομίας, που στηρίζουν η κυβέρνηση της ΝΔ και τα άλλα κόμματα, το ΠΑΣΟΚ, ο Τσίπρας κ.ά. Δεν ανεχόμαστε να μοιράζονται δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ στα γεράκια του πολέμου, στην πολεμική βιομηχανία και σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς. 3 δισ. ευρώ θα δώσει η κυβέρνηση από τα λεφτά του ελληνικού λαού για τη δήθεν «Ασπίδα του Αχιλλέα» και από αυτά ένα μεγάλο μέρος θα καταλήξει σε αφεντικά του κλάδου μας, τη στιγμή που οι ανάγκες των γυναικών, όπως και όλων των εργαζομένων, δεν είναι «επιλέξιμες» από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις κυβερνήσεις. Για την ακρίβεια, αποτελούν κόστος.

Αντιπαλεύουμε τη γενεσιουργό αιτία της βίας, τον πραγματικό ένοχο για κάθε μορφή βίας σε βάρος των γυναικών: την κοινωνία της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της σύγχρονης φτώχειας, των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Αυτή η βία γεννάει:

- Την εργασιακή ζούγκλα των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, του 13ωρου.
- Τον μισθό που δεν φτάνει για να βγάλουμε τον μήνα.
- Την απόλυση όταν μείνουμε έγκυες, την έλλειψη προστασίας του γυναικείου οργανισμού και της μητρότητας, με αποτέλεσμα να πρέπει να χρυσοπληρώνουμε είτε για τον προγεννητικό έλεγχο είτε για τον τοκετό είτε για την Ιατρικώς Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή.
- Την εμπορευματοποίηση της Υγείας, της φροντίδας των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑμεΑ, των χρονίως πασχόντων.
- Τους πλειστηριασμούς και τις εξώσεις, για να κερδίζουν τα κοράκια των τραπεζών και των funds.
- Την καταστολή και τους νόμους που περιορίζουν τη συλλογική και συνδικαλιστική μας δράση, καθώς μας θέλουν μόνες, απομονωμένες, ανήμπορες, απελπισμένες.

Πάνω σε αυτό το έδαφος αναπτύσσονται και τα αποκρουστικά φαινόμενα της σεξουαλικής βίας, των βιασμών, των δολοφονιών των γυναικών. Στο έδαφος της κοινωνίας του αδυσώπητου ανταγωνισμού, του ατομισμού, του εγωιστικού τρόπου ζωής, που εμπορευματοποιεί το γυναικείο σώμα και την ίδια τη σεξουαλικότητα, διαιωνίζονται και αναπαράγονται όλες οι σάπιες αντιλήψεις και τα στερεότυπα σε βάρος των γυναικών.

Σ' αυτό το έδαφος οι γυναίκες εργαζόμενες είναι αντιμέτωπες με την πολιτική που εγκαταλείπει τις κακοποιημένες γυναίκες και τα παιδιά τους χωρίς προστασία και ουσιαστική στήριξη. Αντιμέτωπες με την ανυπαρξία ή τις μεγάλες ελλείψεις δημόσιων και δωρεάν δομών και υπηρεσιών, καθώς λογαριάζονται ως κόστος για το κράτος και την ΕΕ. Αντιμέτωπες με την κρατική και αστυνομική αυθαιρεσία και τις μακροχρόνιες και πολυδάπανες νομικές διαδικασίες.

Η συλλογική δράση για να διεκδικήσουμε όλα όσα είναι αναγκαία για τη ζωή μας μπορεί να αποτελέσει την κυψέλη για να βρει η γυναίκα το κουράγιο, την αλληλεγγύη, τη δύναμη να αλλάξει τη ζωή της μαχόμενη. Δεν είναι ατομικό ζήτημα της γυναίκας να «σπάσει τη σιωπή» της. Το θάρρος, η τόλμη, η χειραφέτηση και η αντοχή απέναντι στις πιέσεις μπορούν να αναπτυχθούν στο έδαφος της συλλογικότητας, της συναδελφικότητας, της αλληλεγγύης, που είναι το πραγματικό «δίχτυ ασφαλείας» στους χώρους δουλειάς, η «ασπίδα προστασίας» για τη γυναίκα ώστε να απεγκλωβιστεί από μια βίαιη διαπροσωπική σχέση.

Την ίδια στιγμή που αυτές οι ανάγκες δεν προϋπολογίζονται πουθενά, δισεκατομμύρια κατευθύνονται στην πολεμική οικονομία, ενώ οι ανάγκες μας για Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια και προστασία από τη βία αντιμετωπίζονται ως κόστος.

Η βία, ωστόσο, δεν περιορίζεται πίσω από τις κλειστές πόρτες ενός σπιτιού. Έχει πολλές μορφές και συνδέεται με τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζούμε και εργαζόμαστε.

Αλήθεια, δεν είναι μορφή εργασιακής βίας να σε πετάει ο εργοδότης στην ανεργία επειδή δεν του βγήκαν τα νούμερα ή επειδή αποφάσισε να επενδύσει αλλού, στο AI και στην πολεμική οικονομία; Δεν είναι βία να σε περνάει από 15 διαδοχικές συνεντεύξεις για να σε απορρίψει στο τέλος, μετακυλίοντας σε εσένα την ευθύνη να βρεις άλλη θέση εργασίας;

Δεν είναι βία να τελειώνει ο μισθός στα μισά του μήνα; Να μην μπορείς να πληρώσεις τον παιδικό σταθμό, να μην υπάρχουν επαρκείς δημόσιες και δωρεάν δομές και η εργοδοσία να σου παρουσιάζει ως λύση τις «νταντάδες της γειτονιάς»;

Δεν είναι βία να ζεις με τον φόβο της απόλυσης, να εξαντλείσαι από την εντατικοποίηση και τα ατελείωτα ωράρια, να δυσκολεύεσαι να συνδυάσεις την εργασία με τη μητρότητα και τη φροντίδα της οικογένειας;

Αυτή είναι και η πραγματικότητα πίσω από τις καμπάνιες της Nokia, όπως και άλλων εταιρειών του κλάδου, για την «ενδυνάμωση των γυναικών», τις ίσες ευκαιρίες και τη συμμετοχή τους στην τεχνολογία. Όσο κι αν διαφημίζουν προγράμματα όπως το StrongHer και συνεργασίες με τη UN Women, οι εργαζόμενες χρειάζονται πρώτα απ' όλα σταθερή δουλειά, αξιοπρεπείς μισθούς, προστασία της μητρότητας και κατοχυρωμένα δικαιώματα μέσα από την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, όπου θα καθορίζονται και επιδόματα παιδικού σταθμού κ.ά. **Όχι ευχολόγια και επικοινωνιακές καμπάνιες!**

Διεκδικούμε σταθερή εργασία, αυξήσεις στους μισθούς, Επιχειρησιακή και Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, προστασία της μητρότητας, μέτρα Υγείας και Ασφάλειας και δημόσιες, δωρεάν υπηρεσίες για όλες τις ανάγκες των εργαζόμενων γυναικών και των οικογενειών τους.

Στις 25 Νοέμβρη απεργούμε! Δυναμώνουμε τον αγώνα για τις ανάγκες και τα δικαιώματά μας!

ΚΑΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΝΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΒΙΑ, ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΙΣΟΤΙΜΙΑ!

10/11/2026

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΚΙΑ